

stilling fra det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) om, at der skulde realiseres af Statens Kulbeholdninger til Institutioner og private, som vilde købe af dem til Dagspris. Jeg tror ikke, at det vilde være nogen klog Foranstaltning, det kunde let føre med sig, at tilsvarende Kulmængder som dem, vi saaledes solgte til Dagspris nu, kom vi til at købe til højere Pris. Der er jo ingen, som ved noget som helst om, hvorvidt de Kulpriser, vi nu har, vil holde sig, om de vil blive faldende eller vil blive stigende. Forholdet ligger saaledes, at Statsbanerne nu pr. 1. April har Kulbeholdninger til ca. 10 Maaneders Forbrug. Jeg har i Folketinget under Forhandlingerne gjort Rede for disse Forhold, og saa længe vi lever under saa urolige Forhold i Europa, som vi stadig gør, vilde det være uforvarsligt, om Statsbanerne ikke havde Reservebeholdninger af Kul til mindst 6 Maaneders Forbrug. Under fuldstændig normale Forhold kan man nøjes med mindre Reservebeholdninger, men Reservebeholdninger af Kul til mindst 6—7 Maaneders Forbrug maa Statsbanerne under de nuværende Forhold have for at være sikre. I vore Nabolande, Norge og Sverige, regner man med langt større Reservebeholdninger, ikke blot nu under Krigen, men under normale Forhold. Det vil med andre Ord sige, at vi i Øjeblikket har Reservebeholdninger af Kul til 3—4 Maaneders Forbrug mere, end vi normalt bør have. Jeg tror dog ikke, at det vilde være nogen klog Foranstaltning at sælge ud af dem, naar vi muligvis kunde komme til at købe ind senere til Priser, som maaske blev højere end dem, vi nu kan sælge til.

Endelig kom det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) ogsaa ind paa Kulspørgsmaalet, og han spurgte: Hvorfor ikke afskrive disse 35 Mill. Kr. paa Statens Kulbeholdninger? Jeg svarer dertil: Hvorfor gøre det, da det er en ren Papirforestilling at gøre det? Statsbanerne har det jo saaledes, at hvis de faar Overskud, faar Statskassen Overskuddet, og hvis Statsbanerne har Underskud, betaler Statskassen Underskuddet. Hvis det havde været saaledes, at Statsbanerne var saa frit stillede i deres Dispositioner, som f. Eks. de svenske Statsbaner er — for de er ganske anderledes frit stillede i deres Dispositioner, ogsaa med Hensyn til Takstansættelser —, saa at Statsbanerne gennem de forløbne Krigs-aar, da de havde meget at bestille, da der var rigeligt med Varer at transportere, ved tilstrækkelig høje Takster havde været

i Stand til at opsamle sig en betydelig Reservefond, hvad de nu i Parentes bemærket ikke har været, fordi de har givet Underskud hvert evige Aar — jeg overtog dem med et Underskud for sidste Aar paa 25 Mill. Kr. —, men hvis det havde været Tilfældet, saa at Statsbanerne kunde have opsamlet en Formue, kunde der have været Tale om at afskrive enten i Aar eller til næste Aar. Men det har jo slet ikke været Tilfældet. Det er saaledes, at hvis Statsbanerne har Overskud, gaar det ind i Statskassen, og har de Underskud, betales dette af Statskassen, og hvad hjælper saa en Afskrivning af de 35 Mill. Kr.? De Kul, som er købte, er gaaet ind i Statsbanernes Beholdning af Kul, og de er gaaet ind til de Priser, de er købte til, og saa er det kun naturligt, at de gaar ud ogsaa i Statsbanernes Regnskab til de Priser, hvortil de er købte. Men jeg forstaar udmærket, hvad der er Meningen, naar Oppositionen vil have nedskrevet Statsbanernes Kulbeholdninger med 35 Mill. Kr. Sammenhængen er den, at man mener, at Folk i Almindelighed tror, at Statsbanernes Takster er fastsatte paa Grundlag af disse Enhedspriser paa Kul af 185 Kr. pr. Ton. Det er imidlertid slet ikke Tilfældet. Statsbanernes Takster er aldeles ikke fastsatte paa Grundlag af disse Enhedspriser, Statsbanernes Takster er fastsatte paa Grundlag af en Enhedspris af ca. 140 Kr. pr. Ton, og saaledes som de forelaa, da min Forgænger, Hassing Jørgensen, fremsatte det Forslag til Takstlov, som jeg overtog, da jeg overtog Ministeriet for offentlige Arbejder, og som blev gennemført med de Takster, der den Gang var foreslaaet, dog med enkelte Lempelser for Nærtrafikkens Vedkommende, og som varer for den Tid, for hvilken de den Gang var foreslaaet. Men jeg ser jo udmærket, at man vil benytte det i den politiske Agitation for at komme ned paa lavere Takster. Saadanne kan vi ikke komme ned paa for Tiden, selv om vi skriver Kullene ned med 100 Kr. pr. Ton eller mere, for det vilde ikke kunne give Statsbanerne Balance paa Regnskabet. Det eneste, som i Virkeligheden kan give Statsbanerne Balance, er, at der kommer Liv i Erhvervs-livet, saaledes at der igen bliver noget mere at køre med baade i Henseende til Gods og Personer, saa at Statsbanerne derved faar forøgede Indtægter. Det er selvfølgelig den store Svaghed i Øjeblikket, at Gods- og Persontrafikken er gaaet saa overordentlig stærkt ned, som Tilfældet er. Det er en klar Sag, at det ikke